

Per què la làmpara EGMAR és més barata, essent reconeguda en el món tècnic com la millor.

Amb l'aplicació cada dia major de la làmpara de filament metàl·lic estrat, interressantíssim públic per què la làmpara EGMAR, a pesar de ésser reconeguda com la millor del món, se ven a un preu favorable.

En l'Indústria Elèctrica existeixen interessos oposats, uns Fabriques no fan més que làmpares i tenen de buscar en elles tota la utilitat, mentre la A. E. G. constructora de la làmpara EGMAR té l'interès de facilitar a les Centrals Elèctriques al públic les làmpares a un preu raonable, per les següents raons interessants: La A. E. G. és avui, amb un capital de més de 400 milions de marcs, la Fàbrica més important del món en maquinària i material elèctric, i còdici les làmpares a un preu més econòmic, busca el foment de la electricitat en general, per a obrir un mercat ampli als seus múltiples i importants productes elèctrics que construeixen en les seves Fàbriques, les quals ocupen 75.000 obrers.

Per principals Instituts del món s'ha probat que la làmpara EGMAR és avui la millor làmpara, supera a totes les demés per la seva duració i major blancor de llum, oferint al consumidor la major economia de fluid.

La producció de les Fàbriques de làmpares de Berlin i Nova York, dobla a qualsevol altra marca, prova evident de la preferència que'l públic dispensa a les mateixes.

Per principi la EGMAR no emplaça anuncis pomposos que necessiten altres marques per a atraure el públic, sinó que s'aten als fets i es propaga cada dia més, per les seves condicions incomparables.

Recordem particularment a nostres lectors comparant en la pràctica la EGMAR i es convencerà de la superioritat absoluta, estalviant-se en el consum molt diners i evitant-se disgustos.

Es evident que des del moment en que una part de la ciutat, com diem, als tribunals provincials, hi hauria acas necessitat d'alguna forma de personal. Posen aquest augment se reduiria si organitzessin racionalment la direcció col·lectiva dels Jurs, substituïnt la d'un sol funcionari. No coneixem, però, cap sol, ni sacrifici més estèril, que'l que s'imposa a l'Estat amb aquesta col·lectivitat. Un magistrat té la missió de dirigir la prova d'orientar els debats i de fer el jurament; és a dir, que rebia solament la missió essencial del jutge de dret. A quina necessitat obeïx la presència dels altres dos? Què és aquesta que moltes vegades s'ha discutit, i en la que estimo que l'opinió ja està definitivament formada.

Profundament expansiu, amant del progrés en tot i, per lo tant, en la ciència del Dret, m'acaparava un gran temor quan veig què's pretenen reformes radicals de procediment, sense precedir-les de la preparació deguda i sense comptar amb els elements suficients per a assegurar l'èxit de l'avenç.

Vingué essent una preocupació durant molts anys, lo enorme caràcter que resultava entre les altres Justícies. Proclamava, abaratir la feia l'ideal de quantitat consagrar a la professió. Recentment un esperit resolt abordà aquest problema amb entusiasme i amb fe. A ningú pot cabre dubte de què's consagra a aquesta obra un gran esforç, ni de que animava al reformador el més viu desig d'encertar. Se publicaren els nous aranzels judicials, i tots sabem lo que ha succeït, per lo que no és necessari que m'esforci en demostrar-ho; sols vos diré que la millora encara la Justícia en lloc d'abaratir-la, què's proclama unanimitat la necessitat de la seva ràpida rectificació, i que si no's fes seria un acte de demència en els homes de bona fe l'ensar-se a les aventures d'un litigi.

Serveixi'ns l'exemple de profitosa ensenyança i no pensem en grans reformes sense saber abans si trepitgem terreny ferm i si estem segurs de l'èxit.

Tota la dona aquí fi en aquest modestíssim treball, si no cregués que per a deixar complet el meu dever necessito exposar també aquelles ensenyances que en l'estudi de la realitat he adquirit en l'escàs període de temps que porto al davant del ministeri de Gràcia i Justícia.

Comencava jo a viure quan aquells gloriosos legisladors de 1809, ansiant posar el fonament de l'Espanya nova, promulgaren les lleis i nobilitats del Registre i del Matrimoni civil.

El Registre de naixements se portava a les parroquies, que eren el centre únic d'inscripció per a quants venien al món. En elles també verificaven els matrimonis i allí quedaven inscrits. Aquests dos actes, potser els més importants de la vida del ciutadà, estaven entregats a la clerecia. Ambdós Sagraments eren per a l'Església d'igual importància, i la seva feia el temps, la constitució de la família havien sigut monopolitzats per l'Església amb veritable oblit dels drets i de les prerrogatives de l'Estat. La Nació sobirana cregué arribat el moment de la reivindicació i aquestes dues lleis foren de les obres primerament realitzades en aquell brillant període de nostra història.

La lluita entaulada tingué, en l'ordre polític, un desenllaç allavors fatal per a les noves idees; foren aquestes encadenades, i en l'eclips d'aquell saludable avenç naufragà la llei del matrimoni, a la qual se dirigiren totes les malvolences, quedant en canvi arrejada en nostra legislació la conquesta representada per la del Registre civil.

Però lo cert és que, a pesar d'aquesta desigualtat de fins i de l'identitat perfecta en l'essència d'aquelles lleis, quan fou arribada l'hora de la rectificació no almenys aquesta, sinó a una de les dues, la del matrimoni, quedant viva per a sempre la del Registre civil.

El retrocés s'operà en virtut d'un decret revelador de tan lamentable intransigència, que a través del temps passat encara no és possible jutjar-lo amb serenitat, perquè fou una obra de passió i de fanatisme.

Corrents de concordia distanciades per igual de ambdós radicalismes, aprofitaren les discussions del Codi per a conrear una fórmula que afirmés el dret de l'Estat a intervenir en la celebració del matrimoni que, si és Sagrament per a la Església, té per aquell els caràcters del contracte civil. En termes més o menys bruscos i amb major o menor rapidesa, a judici de juriconsults il·lustres, la reivindicació restà feta i sols hauria de discutir-se en lo futur la ocasió i el moment de nous avenços de forma, que lo essencial, que era el principi, quedava definitivament incorporat a nostre dret patri.

E pas que allavors se donà en defensa dels furs del poder civil no fou considerat per cap de les escoles com a terme i fi de la qüestió tant anys plantejada; però s'exigia de les dues parts depositar intransigències que havien sigut funestes en el passat i que no devien servir per a la pau i a la concòrdia, canins venals i obres hidràuliques, amb previs estudis, càlculs concienzuts i exquisida rectitud en la distribució dels fonsos.

Analitzat l'increment que va adquirir el socialisme en els últims 30 anys. Enténem que el fiscal deu intervenir sense cap restricció en els tribunals industrials, des de l'antecedent de conciliació.

S'ocupa després de l'emigració i de variables de nostre dret. La llei deu ser de tots coneguda; la seva ignorància no pot servir de pretexte a cap tortosa intencional, i quan els contraïents, usant del dret que una llei els ha donat, sol·liciten contraure matrimoni civil, no és lícit què's presumi que procedeixen en l'ignorància. Sabeu tots els espanyols, i si no ho sabeu, almenys els que fan a contraure'l tenen el dever de no ignorar-ho, que nostra legislació autoritativa dues formes de matrimoni: un, catòlic, per als que professen la religió de l'Estat, i l'altre civil i quan se sol·licita per algun casar-se amb arreglo a aquesta forma matrimonial, no pot haver-hi dubte de que aquesta sol·licitud porta embolcallada la declaració de que no's vol contraure matrimoni amb arreglo i les exigències a la fe del catòlicisme. Des de que tal petició se formula no's pot dubtar de lo què's vol i de lo que se sent, i com l'acte és voluntari i la fe no pot imposar-se sinó per sentiments de la pròpia consciència, el Poder civil, per grans que siguin sos respectes per a l'Església, no pot, sense desvirtuar la seva missió, consentir vexacions dels que pretenen imposar les crencies d'un culte en un país ja redimí, si no per la llibertat completa, per la tolerància almenys i per una pràctica constitucional de amplitud veritable i de perfecta expansió.

Han passat tres mesos des de què'm trobo enfront d'aquest departament ministerial i en tan breu període de temps m'he pogut convèncer de que lo establert constitueix una veritable pertorbació. Reclamant, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Avui, davant del problema, tal com l'ha plantejat el temps, n'hi ha prou amb examinar-lo sense passió, per a convèncer-se que, en principi, no què's formula de transacció lo existent, perquè, no sotmes a prova, potser esperaven els seus autors que la realitat respongués als seus nobles desitjos per l'abnegació que uns i altres posaren per a donar un pas definitiu en el camí de la reforma.

Sordera, esclerosi, do-mudesa

Tractament pel Dr. BERINI DERRAUX. — València.

Una comissió. Els vaguistes anit van fer com a uns obrers de la fàbrica Cana. El governador va donar la notícia reporters sense concedir-li massa interès.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va estar al Govern civil una comissió d'obres de l'Unió professional, filats, teixits i annexes queixant-se de preferències que, segons els, té el senyor Francos Rodríguez per a la ciutat obrera. La Constància dels seus i les altres que també del mar fabril.

Una comissió. Anit va

